

พระธรรมดาเนียล - บทที่แปดสิบเจ็ด

การเปิดเผยอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน:

การเดินทางอันลึกซึ้งผ่านประวัติศาสตร์แอ๊ดเวนตีส

Jeff Pippenger

2024-02-20

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนเป็นภาพแสดงประสบการณ์ของชนอาดเวนตีสต์

“อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนใน มัทธิว 25

ก็เป็นภาพประกอบถึงประสบการณ์ของประชากรแอ๊ดเวนตีสต์ด้วย” สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 393.

ชาวแอ๊ดเวนตีสต์สายมิลเลอไรต์ได้ทำให้คำอุปมานี้สำเร็จลงตามตัวอักษรทุกประการ

“ข้าพเจ้ามักถูกชี้ให้พิจารณาอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนเป็นคนมีปัญญา และอีกห้าคนเป็นคนโง่เขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะสำเร็จตามตัวอักษรทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษสำหรับยุคเวลานี้ และเช่นเดียวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและยังคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบันจนถึงวาระสุดท้ายของกาลเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

ประวัติแห่งขบวนการของทูตสวรรค์องค์แรกเป็นภาพแทนขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

และจุดมุ่งหมายสูงสุดของอุปมานี้อยู่ที่ว่า หญิงพรหมจารีมีน้ำมันหรือไม่ ซึ่งคือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู

“มีโลกหนึ่งซึ่งกำลังนอนจมอยู่ในความชั่วร้าย ในการส่อลวงและความหลงผิด

อยู่ในเงามัจจุราชโดยแท้—หลับใหล หลับใหล

มีผู้ใดบ้างที่กำลังรู้สึกเจ็บครรภ์แห่งจิตวิญญาณเพื่อจะปลุกเขาทั้งหลายให้ตื่น?

เสียงใดเล่าจะเข้าถึงพวกเขาได้? จิตใจของข้าพเจ้าถูกพาไปสู่อนาคต เมื่อสัญญาณจะถูกประกาศว่า

‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปต้อนรับท่านเถิด’

แต่บางคนจะได้ชักช้าที่จะจัดหาน้ำมันสำหรับเติมตะเกียงของตน และสายเกินไปพวกเขาจึงจะพบว่า

อุปนิสัยซึ่งน้ำมันนั้นเป็นเครื่องหมายแทน ไม่อาจถ่ายทอดให้กันได้

น้ำมันนั้นคือความชอบธรรมของพระคริสต์ มันเป็นตัวแทนของอุปนิสัย และอุปนิสัยไม่อาจถ่ายทอดได้

ไม่มีผู้ใดจะจัดหาอุปนิสัยนั้นให้แก่ผู้อื่นได้

แต่แต่ละคนต้องได้มาด้วยตนเองซึ่งอุปนิสัยที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากมลทินแห่งบาปทุกประการ” Bible Echo, May 4, 1896.

“น้ำมัน” ในอุปมาเป็นสัญลักษณ์ของ “อุปนิสัย” และยังหมายถึง “ความชอบธรรมของพระคริสต์” ด้วย

อุปนิสัยที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์นั้นเกิดขึ้นได้เฉพาะในผู้ที่รับประทานพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้น

ขอทรงชำระเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์; พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง ยอห์น 17:17

“น้ำมัน” ยังหมายถึงข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าด้วย

“พระเจ้าทรงถูกลบหลู่พระเกียรติเมื่อเราไม่ยอมรับข่าวสารซึ่งพระองค์ทรงส่งมายังเรา

ด้วยเหตุนี้เราจึงปฏิเสธน้ำมันสีทองซึ่งพระองค์ทรงประสงค์จะเทลงในจิตวิญญาณของเรา

เพื่อจะถ่ายทอดต่อไปยังผู้ที่อยู่ในความมืด” Review and Herald, July 20, 1897.

“น้ำมัน” คือข่าวสารแห่งพระวามะของพระเจ้า

ซึ่งถ่ายทอดการสถิตอยู่ของความชอบธรรมของพระคริสต์อันทำให้บริสุทธิ์ ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งเป็นคำพยากรณ์ในพระธรรมฮาบากุก บทที่สองด้วยนั้น ข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน

ซึ่งก็คือข่าวสารแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์

ตั้งที่เป็นตัวแทนโดยข่าวสารของโจนส์และแวกโกเนอร์ในการกบฏแห่งปี 1888.

“องค์พระผู้เป็นเจ้าในพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

ได้ทรงส่งข่าวสารอันล้ำค่าซึ่งมาถึงประชากรของพระองค์ผ่านทางเอลเดอร์วากโกเนอร์และโจนส์ ข่าวสารนี้มีไว้เพื่อนำพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงถูกยกขึ้นนั้น ให้ปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้นต่อหน้าชาวโลก พร้อมทั้งการทรงเป็นเครื่องบูชาเพื่อความบาปของโลกทั้งสิ้น

ข่าวสารนี้ได้นำเสนอความชอบธรรมโดยความเชื่อในพระผู้ค้ำประกัน

และได้เชื่อเชิญประชาชนให้รับเอาความชอบธรรมของพระคริสต์

ซึ่งสำแดงให้เห็นในการเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเจ้า หลายคนได้สูญเสียการมองเห็นพระเยซูไป พวกเขาจำเป็นต้องให้ดวงตาของตนหันไปสู่พระภาคอันทรงพระเจ้าแห่งพระองค์

คุณความดีความชอบของพระองค์ และความรักอันไม่แปรเปลี่ยนของพระองค์ต่อครอบครัวมนุษย์

อำนาจทั้งสิ้นได้ทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์

เพื่อพระองค์จะได้ประทานของประทานอันอุดมแก่มนุษย์

โดยมอบของประทานอันล้ำค่าเกินราคาคือความชอบธรรมของพระองค์เองแก่ตัวแทนมนุษย์ผู้อ่อนไร้

นี่คือข่าวสารที่พระเจ้าทรงบัญชาให้ประกาศแก่ชาวโลก นี่คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ซึ่งจะต้องได้รับการประกาศด้วยเสียงอันดัง

และประกอบด้วยการเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาอย่างมากมาย” Testimonies to Ministers, 91.

ข่าวสารนั้นคือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู

“ฝนปลายฤดูจะตกลงมาเหนือประชากรของพระเจ้า ทูตสวรรค์ผู้ทรงอำนาจองค์หนึ่งจะลงมาจากรสวรรค์

และทั่วทั้งแผ่นดินโลกจะสว่างไสวด้วยรัศมีแห่งสง่าราศีของท่าน” Review and Herald, April 21, 1891.

เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์เสด็จลงมาในวันที่ 11 กันยายน 2001 ฝนชุกปลายฤดูเริ่มโปรยปราย และประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ตั้งที่ปรากฏในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนและในพระธรรมฮาบากุกบทที่สองก็เริ่มซำอวยอีกครั้ง ในเวลานั้นเอง คนของพระเจ้าในวาระสุดท้ายได้รับประทานหนังสือที่อยู่ในมือของทูตสวรรค์นั้น และโดยการกระทำเช่นนั้น พวกเขาจึงถูกนำกลับไปสู่ทางโบราณของเยเรมีย์ และด้วยเหตุนี้จึงได้กลายเป็นยามเฝ้าที่จะเป่าแตรคำเตือน คำเตือนด้วยแตรนั้นคือสารแห่งเลาดีเซีย ซึ่งอิสยาห์ได้พรรณนาไว้ว่าเป็นเสียงร้องอันดังยิ่ง

จงร้องประกาศเสียงดัง อย่างยิ่งไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าให้ดังกังวานดุจแตร

และจงสำแดงการสละละเมิดของชนชาติของเราแก่ประชากรของเรา

และสำแดงบาปของพงศ์พันธุ์ยาโคบแก่เขา อิสยาห์ 58:1

ขบวนการปฏิรูปของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สามเริ่มต้นขึ้น ณ “เวลาแห่งที่สุดปลาย” ณ จุดนั้นมี “ความรู้เพิ่มพูนขึ้น” ซึ่งจะทดสอบชนชั่วอายุที่มีชีวิตอยู่ในขณะนั้น แต่จะเป็นเช่นนั้นก็ต่อเมื่อความรู้ันได้รับการเผยแพร่ในฐานะข่าวสารที่ได้รับการจัดรูปแบบอย่างเป็นทางการแล้ว หลังจากนั้น ข่าวสารที่ได้รับการจัดรูปแบบอย่างเป็นทางการนั้นคือ “ได้รับการเสริมฤทธิ์อำนาจ” และการเสริมฤทธิ์อำนาจนั้นมีเครื่องหมายสำคัญคือการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ การเสด็จลงมาของทูตสวรรค์นั้นบ่งชี้ถึงการโต้แย้งของฮาบากุก และชนสองจำพวกก็เริ่มจำแนกข่าวสารที่เป็นทั้งข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูแท้ หรือไม่ก็เป็นข่าวสารปลอมเลียนของฝนชุกปลายฤดู แล้วบรรดาผู้สืบทอดชื่อจึงกลายเป็นยามเฝ้าของพระเจ้า

ผู้ซึ่งเริ่มเป่าสัญญาณเตือนภัยเป็นข่าวสารแห่งแตรคำเตือน

ข่าวสารแตรอันแท้จริงตั้งอยู่บนความสว่างซึ่งได้ทรงสำแดงไว้บนแผ่นจารึกสองแผ่นของฮาบากุก ข่าวสารนั้นคือคำเตือนแก่ชาวเลาตีเซีย และเป็นคำเตือนที่ซีให้เห็นบาปของประชากรของพระเจ้า การโต้แย้งทวีความรุนแรงขึ้นจนถึงความผิดหวังครั้งแรก เมื่อคนจำพวกหนึ่งกลายเป็น "ที่ขมขื่นของพวกชอบเยาะเย้ย" และยามเฝ้าที่แท้จริงถูกเรียกให้กลับไปสู่ความร้อนรนเพื่อข่าวสาร ซึ่งแต่ก่อนพวกเขาได้แสดงออกมาก่อนความผิดหวังนั้น เมื่อยามเฝ้ากลับมาแล้ว พวกเขาก็ตระหนักว่าตนอยู่ใน "ช่วงเวลารอคอย" และว่าข่าวสารซึ่งดูประหนึ่งล้มเหลวนั้น แท้จริงแล้วกำลังจะสำเร็จ แต่เป็นไปตามระเบียบของพระเจ้า ข่าวสารนั้นได้ถูกพัฒนาขึ้นภายในช่วงเวลาอันสั้น (แต่กระนั้นก็ยังเป็นช่วงเวลาหนึ่งอยู่ดี) และเมื่อข่าวสารนั้นมาถึง ก็ได้รับการพรรณนาไว้ว่าเป็นข่าวสารแห่ง "เสียงร้องเตือนเที่ยงคืน" ซึ่งเป็นเพียงการเพิ่มพูนของข่าวสารที่เริ่มได้รับฤทธิ์เดชเมื่อทูตสวรรค์ลงมา

เมื่อข่าวสารถูกนำมา การแยกออกระหว่างผู้ที่ยอมรับตำแหน่งของยามเฝ้าระวัง ณ เวลาที่ทูตสวรรค์ลงมา กับผู้ที่ปฏิเสธนั้น ก็ได้สำเร็จครบถ้วน

การแยกออกนั้นซึ่งถึงจุดที่ตราประทับถูกประทับลงบนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ล่วงหน้าก่อนการเทออกของฝนชุกปลายฤดู โดยปราศจาก "การวัด"

ที่ถูกกำหนดไว้เหนือฝนชุกปลายฤดูซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อทูตสวรรค์ลงมา

ประวัติศาสตร์ของชาวมิลเลอไรต์เป็นภาพประกอบของฝนชุกปลายในระหว่างการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ในประวัติศาสตร์นั้น

การโต้แย้งในพระธรรมฮาบากุกตั้งอยู่บนข่าวสารเรื่องฝนชุกปลายที่แท้จริงและที่เทียมเท็จ

เปาโลระบุขึ้นหนึ่งว่าเป็นผู้ที่มีความรักต่อความจริง และอีกขึ้นหนึ่งว่าเป็นผู้ที่ได้รับการลงอย่างแรงกล้า เพราะพวกเขาไม่มีความรักต่อความจริง และเพราะพวกเขาได้เชื่อ "คำมสา"

ขบวนการมิลเลอไรต์เป็นตัวแทนของพัฒนาการแห่งความจริงซึ่งเพิ่มพูนทั้งในด้านความรู้และฤทธิ์อำนาจนับตั้งแต่ "วาระสุดท้าย" เป็นต้นไป ตลอดเรื่อยไปจนถึงการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาใน "เสียงร้องเที่ยงคืน"

ขบวนการมิลเลอไรต์ได้รับบุพผัตหมายเฉพาะบางประการซึ่งมีลักษณะคู่ขนานกัน ได้แก่ "วาระสุดท้าย" การ

"ทำให้สารเป็นรูปแบบแน่นอน" ซึ่งแสดงโดย "ความรู้ที่เพิ่มขึ้น" การ "เสริมกำลัง"

แก่สารซึ่งทำเครื่องหมายไว้โดยทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมา "ความผิดหวังครั้งแรก"

ซึ่งนำเข้าสู่อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน การเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาซึ่งแสดงไว้เป็น

"เสียงร้องเที่ยงคืน" และจากนั้นคือ "ความผิดหวังครั้งที่สอง" อันเป็นที่สุดท้าย

ซึ่งประตูแห่งยุคการทรงจัดการหนึ่งถูก "ปิด" และประตูแห่งยุคการทรงจัดการอีกประตูหนึ่งถูก "เปิด"

"พระเจ้าได้ทรงประทานให้ข่าวสารทั้งหลายในวิวรรณ์ 14 มีตำแหน่งของตนอยู่ในแนวแห่งคำพยากรณ์

และพันธกิจของข่าวสารเหล่านั้นจะไม่ยุติลงจนกว่าจะถึงวาระปิดฉากแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองยังคงเป็นความจริงสำหรับกาลสมัยนี้

และจะต้องดำเนินควบคู่ไปกับข่าวสารนี้ซึ่งติดตามมา

ทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศคำเตือนของตนด้วยเสียงอันดัง 'ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้' ยอห์นกล่าว

'ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่

และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน' ในความสว่างไสวนี้

แสงแห่งข่าวสารทั้งสามได้ถูกรวมเข้าไว้ด้วยกัน" The 1888 Materials, 804.

ขบวนการมิลเลอไรต์ ซึ่งเป็นแบบฉบับของขบวนการทั้งหลายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น

ผูกพันอยู่กับคำพยากรณ์เรื่องสองพันสามร้อยปี และสองพันห้าร้อยยี่สิบปีในพระธรรมดาเนียล บทที่แปด

ข้อสิบสามและสิบสี่ "วาระสุดท้าย" ได้มาถึงเมื่อสิ้นสุด "เจ็ดกาล"

แห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอล
การจัดรูปแบบอย่างเป็นทางการของข่าวสารของมิลเลอร์ในปี 1831
มาถึงภายหลังการจัดทำพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์สองร้อยยี่สิบปี

“มิสเตอร์มิลเลอร์ เช่นเดียวกับผู้ที่ได้รับแรงขับเคลื่อนจากข่าวสารนี้ในประเทศอื่น ๆ ในตอนแรกคิดว่าจะปฏิบัติพันธกิจที่ได้รับมอบหมายของตนให้สำเร็จโดยการเขียนและตีพิมพ์ในวารสารสาธารณะและในแผ่นพับต่าง ๆ เขาได้ตีพิมพ์ทัศนะของตนเป็นครั้งแรกในหนังสือพิมพ์ Vermont Telegraph ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ของนิวยอร์กฉบับดีสแตร์ จัดพิมพ์ที่เมืองแบรินดอน รัฐเวอร์มอนต์ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1831” John Loughborough, The Great Second Advent Movement, 120.

ขบวนการแห่ง “วาระสุดท้าย” ของทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในปี 1839 ณ
บทสรุปของหนังสือร้อยยี่สิบหกปีนับจากการกบฏในปี 1863 “หนังสือร้อยยี่สิบหก” เป็นสัญลักษณ์ของ “เจ็ดวาระ”
ทั้งสองขบวนการเริ่มต้นด้วยการสำเร็จตามคำพยากรณ์ของ “เจ็ดวาระ”

สารแห่งขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้รับการกำหนดรูปแบบอย่างเป็นทางการในปี 1996
ด้วยการจัดทำชุดบทความเรื่อง The Time of the End ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารชื่อ Our Firm
Foundation บทความเหล่านั้นได้รับการตีพิมพ์สองร้อยยี่สิบปีหลังจากคำประกาศอิสรภาพในปี 1776 สารของ
ทั้งสองขบวนการได้รับการกำหนดรูปแบบอย่างเป็นทางการสองร้อยยี่สิบปีหลังจากประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงโดย
ตรงกับสารซึ่งมาถึงเมื่อสิ้นสุดสองร้อยยี่สิบปีนั้น

จำนวน “สองร้อยยี่สิบ” เป็นตัวแทนของความเชื่อมโยง (สายเชื่อม) ระหว่าง “เจ็ดครั้ง”
แห่งพระพิโรธของพระเจ้าต่ออาณาจักรฝ่ายใต้คือยูดาห์ ซึ่งเริ่มขึ้นในปี 677 ก่อน ค.ศ.
กับการเริ่มต้นของช่วงเวลาสองพันสามร้อยปีในพระธรรมดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสี่ ในปี 457 ก่อน ค.ศ.
จำนวนสองร้อยยี่สิบเชื่อมคำพยากรณ์ทั้งสองเข้าด้วยกัน
และคำพยากรณ์ทั้งสองนี้ก็ถูกนำเสนอไว้ร่วมกันในชื่อพระคัมภีร์พื้นฐานของแอ็ดเวนติสต์
ซึ่งคือพระธรรมดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสามและสิบสี่ ในชื่อเหล่านั้น
พระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์เองในเชิงพยากรณ์ว่าเป็น “ธรรมิกชนองค์หนึ่งนั้น”
ซึ่งเป็นคำแปลจากคำภาษาฮีบรูว่า “Palmoni” ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้ทรงนับอย่างอัศจรรย์”

ผู้ทรงนับอันอัศจรรย์ทรงแนะนำนิมิตทั้งสอง
ซึ่งเป็นตัวแทนของแนวคำพยากรณ์ทั้งสองนั้นไว้ในชื่อพระคัมภีร์เพียงสองชื่อเดียว
อันเป็นข้อที่ซิสเตอร์ไวท์ชี้ว่าเป็นเสาหลักสำคัญของแอ็ดเวนติสต์
จุดเริ่มต้นนั้นเชื่อมโยงเข้าด้วยกันด้วยสายสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์แห่งระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปี
ไปสู่เวลาที่คำพยากรณ์เหล่านั้นสำเร็จในปี 1844 พระธรรมฮาบากุก บทที่สอง จบลงด้วยข้อที่ยี่สิบ
จึงเป็นการกำหนดเลข “สองร้อยยี่สิบ” ไว้ด้วยสำนวนอีกอย่างหนึ่งโดยผู้ทรงนับอันอัศจรรย์
เพราะชื่อพระคัมภีร์นั้นระบุลักษณะสำคัญประการหนึ่งของวันลบบลทินฝ่ายต้นแบบที่เริ่มขึ้น ณ เวลานั้น

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่ในพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์
ให้ทั่วทั้งพิภพนั่งสงบอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ ฮาบากุก 2:20

ช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์สองช่วงซึ่งเป็นเสาหลักสำคัญของลัทธิแอ็ดเวนติสต์
และซึ่งได้รับการนำเสนอโดยตรงจากพระผู้ทรงนับอันอัศจรรย์นั้น
เชื่อมโยงเข้าด้วยกันด้วยระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปี และพระเยซู (พระผู้ทรงนับอันอัศจรรย์)
ผู้ทรงระบุดจบของสิ่งหนึ่งกับจุดเริ่มต้นของอีกสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ
ได้ทรงกำหนดจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาเหล่านั้นไว้ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ด้วยจำนวนสองร้อยยี่สิบ.

การเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์แรก เช่นเดียวกับการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ได้เริ่มต้นขึ้น ณ “วาระสุดท้าย” (ค.ศ. 1798 และ 1989 ตามลำดับ) ซึ่ง ณ ที่นั้น “เจ็ดเวลา” ในเลวินิตี บทที่ยี่สิบหก ได้ถูกรับไว้ หลักหมายถัดไปในประวัติศาสตร์ทั้งสองถูกกำหนดด้วยการสิ้นสุดลงของช่วงเวลาสองร้อยยี่สิบปี ซึ่งเป็นลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของ “เจ็ดเวลา” ด้วยเช่นกัน เพราะจุดเริ่มต้นของนิมิตทั้งสอง (chazon และ mareh) เป็นตัวแทนของช่วงเวลาสองร้อยยี่สิบปีที่เชื่อมโยงนิมิตทั้งสองนั้นเข้าด้วยกัน.

การจัดทำพระคัมภีร์คิงเจมส์ในปี 1611

การทำให้ข่าวสารของมิลเลอร์เป็นรูปแบบที่แน่นอนดังที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Vermont Telegraph การจัดทำคำประกาศอิสรภาพ และการตีพิมพ์เรื่อง The Time of the End ในนิตยสาร Our Firm Foundation ล้วนเป็นการตีพิมพ์ทั้งสิ้น จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาสองร้อยยี่สิบปีทั้งสองช่วงต่างเป็นตัวแทนของการตีพิมพ์ในฐานะหมายหลักทางประวัติศาสตร์ เลข “สองร้อยยี่สิบ” เป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อมโยงเชิงพยากรณ์ และสิ่งพิมพ์ทั้งสิ้นนี้เชื่อมโยงกันทั้งโดยความเป็นสิ่งพิมพ์ และโดยข่าวสารซึ่งเป็นตัวแทนของ “ความรู้ที่เพิ่มขึ้น” ในประวัติศาสตร์ของแต่ละช่วงนั้น

พระคัมภีร์ในปี ค.ศ. 1611 เป็นตัวแทนแห่งการสื่อสารข่าวประเสริฐจากราชสำนักแห่งสวรรค์สู่มนุษยชาติ ข่าวสารของมิลเลอร์ตั้งอยู่ภายในบริบทของคำพยากรณ์เกี่ยวกับเวลา และแผนภูมิศักดิ์สิทธิ์สองฉบับของฮาบากุกทำให้เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายว่าข่าวสารของมิลเลอร์ได้รับการแสดงให้เห็นด้วยภาพผ่านเส้นสายแห่งประวัติศาสตร์ “Vermont” หมายถึง “ภูเขาเขียว” และตามคำดลใจ “สีเขียว” เป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อ.

“ความฝันนี้ได้มอบความหวังแก่ข้าพเจ้า เชือกสีเขียวนั้น ในความคิดของข้าพเจ้า เป็นสัญลักษณ์แห่งความเชื่อ และความงามกับความเรียบง่ายของการวางใจในพระเจ้าเริ่มฉายแสงขึ้นในจิตวิญญาณของข้าพเจ้า” Christian Experience and Teachings, 28.

สารแห่งคำประกาศของมิลเลอร์ได้ถูกทำให้เป็นแบบแผนและถูกประกาศออกมาจากคริสตจักรที่ซัสเซ็กซ์ เพราะ “ภูเขา” ในวาระสุดท้ายหมายถึง “คริสตจักร”.

และจะบังเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายว่า
ภูเขาแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์จะได้รับการสถาปนาไว้บนยอดแห่งภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกขึ้นสูงเหนือเนินเขาทั้งปวง; และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นจะหลั่งไหลมามายังที่นั้น และชนชาติเป็นอันมากจะพากันไปและกล่าวว่า มาเถิด ให้พวกเราขึ้นไปยังภูเขาแห่งพระยาห์เวห์ ไปยังพระนิเวศของพระเจ้าแห่งยาโคบ; และพระองค์จะทรงสั่งสอนเราถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และเราจะดำเนินในบรรดาหนทางของพระองค์ เพราะว่าพระธรรมบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวจนะของพระยาห์เวห์จากเยรูซาเล็ม อิสยาห์ 2:2, 3

สารแห่งการทดสอบซึ่งถูกทำให้เป็นแบบแผนของมิลเลอร์มาจากคริสตจักรที่ซัสเซ็กซ์ และสิ่งพิมพ์ที่มีชื่อว่า The Telegraph เป็นตัวแทนของสารจากสวรรค์เช่นเดียวกับพระคัมภีร์คิงเจมส์ เพราะคำว่า “telegraph” ซึ่งประกอบขึ้นจากคำกรีกสองคำ หมายถึงสารที่มาจากที่ห่างไกล คำแรกคือ (tele) หมายถึง “ไกลหรือห่างออกไป” และคำที่สองคือ (grapho) หมายถึง “เขียนหรือบันทึก” เมื่อนำมารวมกันแล้วจึงหมายถึง “การเขียนหรือการถ่ายทอดจากระยะไกล” ในปี 1611 พระเจ้าทรงถ่ายทอดสารของพระองค์จากสวรรค์ผ่านการจัดพิมพ์พระคัมภีร์คิงเจมส์ และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปี สารของมิลเลอร์ซึ่งถูกทำให้เป็นแบบแผนอย่างเป็นทางการครั้งแรกในปี 1831 ใน Vermont Telegraph ก็ได้ถ่ายทอดสารของพระเจ้าจากสวรรค์เช่นกัน สารนั้นคือ “ความรู้ที่เพิ่มขึ้น” ซึ่งถูกเปิดออก ณ “วาระสุดท้าย” ในปี 1798 และจากนั้นได้ก่อให้เกิดกระบวนการทดสอบสามขั้นสำหรับชนรุ่นนั้น

ประวัติศาสตร์นั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของประวัติศาสตร์ของ Future for America.

คำประกาศอิสรภาพในปี 1776 เป็นตัวแทนถึงจุดเริ่มต้นของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรรณ์บทที่สิบสาม มั่นเป็นตัวแทนถึงจุดเริ่มต้นของสหรัฐอเมริกา และด้วยการนั้นก็ชี้ให้เห็นถึงการจำกัดอิสรภาพ ณ วาระสุดท้ายของสหรัฐอเมริกา ข่าวสารของ Future for America (ดังที่ชื่อนั้นบ่งชี้) ระบุถึงจุดจบซึ่งมีแบบอย่างอยู่ในจุดเริ่มต้น ด้วยการประกาศเผยแพร่คำประกาศอิสรภาพ สองร้อยยี่สิบปีต่อมา ในปี 1996 พันธกิจซึ่งได้จัดทำวารสาร The Time of the End ได้รับนิติบุคคลที่ก่อนหน้านี้มีชื่อว่า Future for America ในปีนั้นเอง วารสาร The Time of the End ซึ่งประกอบด้วยบทความที่เคยตีพิมพ์ในสิ่งพิมพ์ชื่อ Our Firm Foundation ก็ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่.

นามของพันธกิจ Future for America กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของคำประกาศอิสรภาพ เพราะสิ่งพิมพ์นั้นเป็นหมุดหมายแห่งการเริ่มต้นของสหรัฐอเมริกา และพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นเพื่อทรงยกเป็นภาพประกอบของจุดจบอยู่เสมอ ชื่อของสิ่งพิมพ์คือ The Time of the End กล่าวถึงทั้ง "วาระอวสาน" ในปี 1989 แต่ก็รวมถึงวาระสิ้นสุดแห่งเวลาการคงอยู่แห่งพระคุณ เมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้นด้วย ข่าวสารที่ได้รับการกำหนดรูปแบบไว้อย่างเป็นทางการในสิ่งพิมพ์นั้น (Daniel บทที่สิบเอ็ด ข้อสิบถึงสิบห้า) ได้ถูกเปิดผนึกพร้อมกับการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 (วาระอวสาน) และชื่อพระคัมภีร์ที่ถูกเปิดผนึกนั้นนำเสนอ ลำดับของประวัติศาสตร์ที่ดำเนินต่อไปจากปี 1989 จนถึงข้อหนึ่งของบทที่สิบสอง ซึ่งระบุถึงการที่มีคาเอลทรงลุกขึ้น และการสิ้นสุดของเวลาทดลองของมนุษย์

นับตั้งแต่การประกาศใช้ปฏิญญาอิสรภาพในปี 1776 จนถึงการตีพิมพ์นิตยสาร The Time of the End เป็นระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปี และทั้งจุดเริ่มต้นกับจุดสิ้นสุดต่างกล่าวถึงประเด็นพยากรณ์เดียวกัน การตีพิมพ์ The Time of the End ได้ถูกรวบรวมขึ้นจากบทความต่าง ๆ ซึ่งเดิมได้ตีพิมพ์เป็นบทความในสิ่งพิมพ์ Our Firm Foundation และเป็นตัวแทนของความจริงเชิงพยากรณ์ที่ว่า หากไม่ยึดมั่นในความจริงพื้นฐานของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ (ซึ่งคือ "our firm foundation") ก็เป็นไปได้ที่จะเข้าใจ "ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น" ณ "วาระสุดท้าย" ในปี 1989

หลักชัยที่ถูกแสดงว่าเป็น "วาระสุดท้าย" และหลักชัยที่เป็นตัวแทนของการ "ทำให้ข่าวสารเป็นทางการ" ในประวัติศาสตร์ที่ขนานกันของขบวนการทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม ต่างก็ประกอบด้วยองค์ประกอบเชิงพยากรณ์ของ "เจ็ดกาลเวลา" ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก หลักชัยถัดไปในประวัติศาสตร์ที่ขนานกันนั้น คือการได้รับฤทธิเดชของข่าวสาร ดังที่กำหนดหมายไว้โดยการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบ เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 หรือทูตสวรรค์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบแปด เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การสำเร็จตามคำพยากรณ์ของวิบัติประการที่สองแห่งวิวรรณ์บทที่เก้า ได้นำทูตสวรรค์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบลงมา และการสำเร็จตามคำพยากรณ์ของวิบัติประการที่สามแห่งวิวรรณ์บทที่สิบ ได้นำทูตสวรรค์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบแปดลงมา.

ในประวัติศาสตร์ที่ขนานกันนั้น ฟนชุกปลายฤดูเริ่ม "ประพรม" ณ จุดที่ทูตสวรรค์ลงมา ณ จุดนั้น ข่าวสารถูก "เสริมฤทธิ์" โดยการยืนยันของเหตุการณ์ที่ได้พยากรณ์ไว้ สำหรับพวกมิลเลอร์ไรต์ เหตุการณ์นั้นคือการสิ้นสุดลงของอำนาจสูงสุดแห่งออตโตมัน อันเป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์เรื่องเวลาของอิสลามในเสียงวิบัติที่สองในวิวรรณ์ บทที่เก้า ข้อสิบห้า สำหรับขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เหตุการณ์นั้นคือ "การที่บรรดาประชาชาติพากันโกรธเคือง" ซึ่งเป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสลามของเสียงวิบัติที่สาม อันอยู่ในช่วงเวลาของแตรที่เจ็ดในวิวรรณ์ 10:7 และได้สำเร็จลงเมื่ออาคารใหญ่ทั้งหลายในนครนิวยอร์กถูกทำลายลง

หลักหมุดสำคัญแต่ละประการของประวัติศาสตร์คู่ขนานมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับพระราชกิจขององค์ผู้ทรงนี้ บอห์นัมห์ศจรรย ผู้ทรงประทับลายพระหัตถ์ของพระองค์ไว้บนความสัมพันธ์ระหว่างนิมิตทั้งสองซึ่งเป็นตัวแทนของ ระยะเวลาสองพันสามร้อยปีและสองพันห้าร้อยยี่สิบปี ยามเฝ้าระวังเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกยกขึ้น ณ การเสด็จลงมาของทูตสวรรค์นั้น เป่าสังข์เตือนภัยซึ่งรวมข่าวสารถึงเลาดีเซียไว้ด้วย ซึ่งในปี 1856 ได้เชื่อมโยงโดยตรงกับการเปิดผนึกแห่งความสว่างที่ยิ่งใหญ่กว่าของ “เจ็ดกาลสมัย” หลักหมุดแห่งตารางสองแผ่นของฮาบากุก ซึ่งแสดงแทนด้วยแผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843 และ 1850 อันทั้งสองฉบับแสดง “เจ็ดกาลสมัย” ด้วยภาพอย่างชัดเจน ได้มาถึงในช่วงระหว่างการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์กับ “ความผิดหวังครั้งแรก” ในประวัติศาสตร์คู่ขนานแต่ละเรื่อง

หลักชัยของ “เวลาที่ล่าช้า” เชื่อมโยงโดยตรงกับคำพยากรณ์ที่ผิดพลาดของปี 1843 ซึ่งเป็นคำพยากรณ์ถึงความสำเร็จครบถ้วนของทั้งสองพันสามร้อยปี และทั้งสองพันห้าร้อยยี่สิบปีด้วย ข่าวสารแห่งเสียงร้องเฝ้าคืนคือการชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จครบถ้วนที่ใกล้จะมาถึงของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ทั้งสองนั้น “ประตู” แห่งการประทานสมัยที่ปิดลง ณ หลักชัยสุดท้าย เป็นสิ่งชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จครบถ้วนของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ทั้งสองนั้น และกำหนดจุดที่ตรงที่เจ็ดหรือแปดร้อยปีเริ่มเป่า หลักชัยทุกหลักในแต่ละประวัติศาสตร์เชื่อมโยงโดยตรงกับ “เจ็ดเวลา” และ “เจ็ดเวลา” เป็นเสมือนสายใยที่ผูกประวัติศาสตร์ทั้งสองเข้าด้วยกัน และประวัติศาสตร์ทั้งสองนั้นต่างก็เป็นตัวแทนของข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“สำหรับคนเหล่านั้นที่สะดุดเพราะพระวจนะ เนื่องจากไม่เชื่อฟัง”
พระคริสต์ทรงเป็นศิลาที่ก่อให้เกิดการล่วงละเมิด แต่ “ศิลาที่พวกช่างก่อสร้างทอดทิ้งนั้นเอง ได้กลายเป็นศิลามุมเอกแล้ว” เช่นเดียวกับศิลาที่ถูกปฏิเสธนั้น
พระคริสต์ในการทรงปฏิบัติพระราชกิจบนแผ่นดินโลกได้ทรงแบกรับการถูกละเลยและการถูกทารุณ พระองค์ทรงเป็น “ผู้ที่คนทั้งหลายดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนที่เต็มด้วยความทุกข์โศก และคุ้นเคยกับความระทมทุกข์... พระองค์ทรงถูกดูหมิ่น และพวกเราก็มิได้ยกย่องพระองค์” อีสยาห์ 53:3.
แต่เวลาใกล้เข้ามาแล้วที่พระองค์จะทรงได้รับพระสิริ โดยการฟื้นคืนพระชนม์จากความตาย พระองค์จะทรงได้รับการประกาศว่าเป็น “พระบุตรของพระเจ้าโดยฤทธิ์เดช” โรม 1:4.
เมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งที่สอง
พระองค์จะทรงได้รับการสำแดงว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของสวรรค์และแผ่นดินโลก ผู้ที่บัดนี้กำลังจะตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนจะตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ต่อหน้าจักรวาล ศิลาที่ถูกปฏิเสธจะกลายเป็นศิลามุมเอก |

“และบนผู้ใดที่ศิลานั้นตกลงมา ศิลา นั้นจะบดผู้ นั้นให้แหลกเป็นผุยผง” ในไม่ช้า
ชนชาติที่ปฏิเสธพระคริสต์จะให้เห็นนครและชาติของตนถูกทำลาย
สง่าราศีของพวกเขาก็จะถูกหักพังและกระจัดกระจายไปตั้งอยู่ต่อหน้าลม และอะไรเล่าที่ทำลายพวกเขา? ก็คือศิลานั้นเอง ซึ่งหากพวกเขาได้ก่อสร้างลงบนศิลานั้น ก็จะเป็นความมั่นคงปลอดภัยของพวกเขา
ศิลานั้นคือความดีของพระเจ้าที่ถูกดูหมิ่น ความชอบธรรมที่ถูกปฏิเสธ พระเมตตาที่ถูกมองข้าม มนุษย์ได้ตั้งตนเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า
และทุกสิ่งซึ่งน่าจะเป็นความรอดของพวกเขา กลับกลายเป็นความพินาศของพวกเขา
ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อชีวิตนั้น พวกเขา กลับพบว่าเป็นไปเพื่อความตาย
ในการที่พวกเขาตรึงพระคริสต์บนกางเขนนั้น ได้รวมเอาความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มไว้ด้วย
โลหิตที่หลั่งลงบนกัลวารีคือภาระหนักที่จุดพวกเขาไปสู่ความพินาศ
ทั้งสำหรับโลกนี้และสำหรับโลกที่จะมาถึง ก็จะเป็นเช่นนั้น ในวันสุดท้ายอันยิ่งใหญ่

เมื่อการพิพากษาจะตกลงเหนือบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระคุณของพระเจ้า พระคริสต์ผู้ทรงเป็นศิลาสะดุดของพวกเขา เมื่อนั้นจะทรงปรากฏแก่พวกเขาเป็นดวงภูเขาแห่งการแก้แค้น สง่าราศีแห่งพระพักตร์ของพระองค์ ซึ่งสำหรับคนชอบธรรมนั้นเป็นชีวิต จะเป็นเพลิงเผาผลาญสำหรับคนอธรรม เพราะความรักที่ถูกปฏิเสธ พระคุณที่ถูกดูหมิ่น คนบาปจึงจะถูกทำลาย.

“ด้วยภาพประกอบมากมายและคำเตือนซ้ำแล้วซ้ำเล่า พระเยซูทรงสำแดงให้เห็นว่าผลลัพธ์ที่จะตกแก่พวกยิวจากการปฏิเสธพระบุตรของพระเจ้าจะเป็นเช่นไร ในถ้อยคำเหล่านี้ พระองค์กำลังตรัสแก่ทุกคนในทุกยุคทุกสมัยที่ปฏิเสธไม่ยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ไถ่ของตน คำเตือนทุกประการย่อมมีไว้สำหรับพวกเขา พระวิหารที่ถูกทำให้เป็นมลทิน บุตรที่ไม่เชื่อฟัง คนเข้าสวนองุ่นเท็จทรยศ และช่างก่อสร้างผู้ดูหมิ่น ล้วนมีคู่ขนานของตนในประสบการณ์ของคนบาปทุกคน หากเขาไม่กลับใจ ซะตากรมซึ่งสิ่งเหล่านั้นได้เป็นกลางบอกไว้ล่วงหน้าก็จะตกแก่เขา” The Desire of Ages, 599, 600.